

باور واقعی به قرآن انسان را از بدی ها باز نگه می دارد

یک عضو هیات علمی گروه روان‌شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه گفت: کسی که باور به قرآن داشته باشد نسبت به نماز به معنای اقامه واقعی اهتمام می ورزد، و نماز واقعی بازدارنده از بدی ها و زشتی هاست.

یک عضو هیات علمی گروه روان‌شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه گفت: کسی که باور به قرآن داشته باشد نسبت به نماز به معنای اقامه واقعی اهتمام می ورزد، و نماز واقعی بازدارنده از بدی ها و زشتی هاست.

حجت الاسلام مسعود آذربایجانی عضو هیات علمی گروه روان‌شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه در مورد اینکه اگر بخواهیم آسیب های فرهنگی جامعه را با توسل به قرآن مجید درمان کنیم چه نکات و محورهایی قابل طرح است به خبرنگار مهر گفت: قاعده این است که هدایت و درمان از همان جایی امکان پذیر است که گمراهی و خرابی شروع شده است. ما اگر آسیب ها و علت های آن را درست بشناسیم می توانیم به درمان آنها موفق شویم. یکی از جهاتی که قرآن هم خیلی بر آن تأکید می کند بحث مسائل فرهنگی، یادگیری الگویی است.

وی افزود: همین است که می گوییم "الناس علی دین ملوکهم" اگر بنا است بسمت اصلاح در فرهنگ برویم یکی از نکات مهمش این است که الگوهایی که در جامعه ما مطرح است و از مسئولین مملکت و روحانیون و افرادی که به عنوان الگو و اسوه جامعه هستند مثل ورزشکاران، که در چشم و مقابل دید مردم هستند در این الگوها خیلی مهم است که آن اسوه مطلوب را به مردم ارائه دهد. اگر در این جهت اصلاحات انجام شود و در فرهنگ مردم هم تغییری اتفاق بیافتد از لحاظ ظاهری و سخن گفتن و آرایش و پوشاک بگیرد تا جهات اخلاقی مثل راستگویی، امانتداری، رعایت حقوق دیگران، اینها ابعاد مهم فرهنگ جامعه است و روابط اجتماعی یکی از جهات مهمش این است که ما توسط بزرگان و مسئولین مان در جامعه الگوی مناسب تری ارائه دهیم.

عضو هیات علمی گروه روان‌شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه در مورد اینکه فرهنگ قرآنی چه مشخصاتی دارد تصریح کرد: فرهنگ قرآنی ما را به این الگو دعوت می کند. در قرآن آن یک واژه ای که داریم بحث مفهوم «ملاً» است. ملاً یعنی آن کسانی که چشم پر کن هستند در چشم مردم ظهور و بروز می کند. یعنی همان اعیان. یعنی که شخصیت های علمی، هنری، سیاسی، دینی همه اینها را شامل می شود. در قرآن می گوید که این افراد تابع آن افراد ملاً هستند افرادی که در اطراف ما هستند و نگاه ها به سوی آنهاست.

آذربایجانی یادآور شد: این یک تعریف قرآن و تعریف دیگر قرآن این است که گاهی اوقات می آید نمونه های مثبت را معرفی می کند و نمونه های منفی را هم نشان می دهد. برای همین ما باید از لحاظ اخلاقی، اجتماعی، و دینی بتوانیم بر اساس این الگوها اصلاح شویم یا از الگوهای نامناسب عبرت بگیریم.

این استاد حوزه ادامه داد: بدین دلیل فرعون را مطرح می کند در جریان داستان حضرت موسی (ع). یا حضرت نوح(ع) را یا حضرت یوسف(ع) را مطرح می کند. این یک مسئله است. مسئله دیگر الگوهایی است که در صدا و سیما در بحث های فرهنگی ارائه می دهند. به صورت جدی این مسئله باید مورد بازنگری قرار بگیرد. یعنی توجه نداریم در روابط خانوادگی چه الگوهایی را باید در نظر بگیریم. در روابط اجتماعی به چه صورت و موارد مختلف. این هم نیاز به تجدید نظر و بازنگری جدی دارد. بحث دیگری، در بحث های فرهنگی است که نیاز به کارهای زمان بر دارد. باید روی رفتار و تغییر نگرش مردم کار جدی کرد. در بحث های تعلیم و تربیت هم در بحث رسانه ها هم در تبلیغات متمرکز شویم. یک کار ده ساله ای انجام دهیم تا بتوانیم موانع آن را بر داریم.

عضو هیات علمی گروه روان‌شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه در مورد اینکه آسیب هایی مانند افزایش طلاق، بدحجابی، ناهنجاری های اجتماعی، خشونت و قتل چگونه از طریق قرآن قابل درمان هستند، هم عنوان کرد: جهت عمده اش این است که ما از فرهنگ قرآن به جهت باورها فاصله گرفته ایم. یعنی شما باید بپذیرید که آن باوری که نسبت به قرآن وجود داشته در بخشی از مردم که تن به این آسیب ها می دهند دچار خدشه شده است.

عضو هیات علمی گروه روان‌شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه گفت: وگرنه آن کسی که باور به قرآن داشته باشد نسبت به نماز آن هم به معنای اقامه واقعی نماز اهتمام می ورزد، چرا که قرآن می فرماید «ان الصلاة تنهی عن الفحشاء والمنکر» نماز اگر واقعی باشد حالا نمی گویم نماز عرفانی بخوانیم همان مقداری که واقعا در صدد اقامه نماز و نماز خواندن واقعی باشد. فرد به حلال بودن لقمه اش توجه دارد به اینکه حقوق دیگران را لطمه نزند و لوازم نماز را هم رعایت می کند. این است که قرآن به ما می گوید نماز بازدارنده از بدی ها و زشتی هاست.